

Arrest

nr. 272 355 van 6 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 januari 2022 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 14 oktober 2020, diende op 5 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 7 december 2021 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 8 december 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 15 juni 2021 van 14.20 uur tot 16.30 uur, in aanwezigheid van een tolk die het Pashtu machtig is. Uw advocaat, Meester Luytens was hierbij aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, behoort tot de Afridi, bent een soennitische Pashtu en verklaarde afkomstig te zijn uit Tirah, Khyber Agency, Pakistan. U zou tot 2006 in Tirah hebben gewoond, maar vertrok toen omwille van de verslechterde algemene situatie richting Jamrud, eveneens behorende tot Khyber Agency in de provincie Khyber-Pakhtunkhwa (KPK), Pakistan. U zou daar blijven wonen, zij het in verschillende huizen, alvorens u problemen kreeg en Pakistan diende te ontvluchten. U zou in Pakistan met vrachtwagens hebben gereden en werkte sinds 2009 in onderaanneming voor een aantal ngo's. De taliban was maar weinig enthousiast over uw werk voor de ngo en zou u telefonisch bedreigen. Ze eisten dat u stopte met het werk en u zou op een dag zelfs worden ontvoerd. U werd gemarteld, brak uw beide armen, maar kon door tussenkomst van de dorpsoudsten worden vrijgekocht. U moest schriftelijk beloven nooit meer te werken met die ngo, maar zou kort na uw revalidatie opnieuw aan de slag gaan. Op een dag kreeg de taliban hier echter lucht van en werd u bij hen ontboden. U bedankte voor de uitnodiging en moest van uw ouders het land verlaten. U reisde in 2013 richting Turkije, alwaar u zo'n zes jaar zou verblijven. U had ondertussen heimwee, hoorde via uw ouders dat de situatie ondertussen beter was en reisde op 28 augustus 2019 terug naar Pakistan. Na uw terugkeer merkte u op dat er veel beweging was rondom uw huis en trok u naar het huis van uw zus in Sharkas. Opnieuw kreeg u te horen van uw ouders dat het beter was om Pakistan te verlaten en op 24 december 2019 liet u Pakistan een tweede maal achter u. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk richting België waar u op 5 november 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende.

U legde ter staving van uw verzoek volgende originele documenten neer: een contract met een ngo, twee foto's van u bij een vrachtwagen, een bundel medische stukken uit België en de originele enveloppe waarmee uw Pakistaanse stukken werden verstuurd. U voegde daar tot slot nog de kopieën aan toe van de identiteitskaarten van uw ouders.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ten eerste legde u geen enkel begin van bewijs neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, dd. 5 januari 2021, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in de dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (relaas en reisweg), zo goed mogelijk te staven. Op de vraag waar uw identiteitsdocumenten, zoals een paspoort, naartoe zouden zijn, verklaarde u bovendien vreemd genoeg nooit een paspoort te hebben gehad. Waarom u dan ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zou verklaren dat uw paspoort nog in Pakistan lag, is niet geheel duidelijk en ontkende u bovendien stellig. Wat er ook van zij, u dan gevraagd waar uw identiteitskaart heen zou zijn, meende u die (nogal stereotiep) in Kroatië te zijn kwijtgespeeld, al liet u bij de DVZ optekenen dat ook dit stuk nog in Pakistan lag. Dat u zich dusdanig zou tegenspreken komt uw geloofwaardigheid allerm minst ten goede en bovendien heeft u het verlies van uw identiteitsstuk(ken) nooit aangegeven bij eender welke autoriteiten, waardoor dit in wezen niets meer is dan een blote bewering. Het lijkt er dus sterk op dat u uw identiteitsdocumenten liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 15 juni 2021, p. 3-4; Verklaring DVZ, p. 10).

Het ontbreken van geldige, originele identiteitsdocumenten ondermijnt reeds een eerste maal uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen zich geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Ten tweede diende u pas laattijdig een eerste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde immers Pakistan initieel te hebben verlaten in 2013 en zou nadien ruim zes jaar in Turkije hebben gewoond en gewerkt. Daargelaten u ten aanzien van de DVZ geen melding maakte van een dergelijk langdurig buitenlands verblijf, stelde u nooit elders een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend. Gevraagd waarom u al die tijd in Turkije zou blijven, zonder verder te reizen richting de Europese Unie, liet u nogal lichtzinnig vallen daar eigenlijk goed werk te hebben gehad en geld te hebben verdiend. Dat u er nadien zelfs voor zou opteren om terug te keren naar Pakistan, waarover later meer, eerder dan elders internationale bescherming te zoeken ondergraft ernstig de nood aan dergelijke bescherming (CGVS, p. 11). Een dergelijke houding kan dan ook maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare Bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk zou wenden tot de bevoegde autoriteiten om aldus internationale bescherming voor diezelfde vrees te krijgen. Het hoeft dan ook geen betoog dat een dergelijk laattijdig verzoek uw geloofwaardigheid andermaal niet ten goede komt.

Ten derde wordt uw geloofwaardigheid ook compleet ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verklaarde u in Pakistan met een vrachtwagen rond te rijden en in die hoedanigheid ook voor een ngo te hebben gewerkt. U dan ook, logischerwijs, gevraagd hoe die ngo zou heten, moest u vreemd genoeg het antwoord schuldig blijven. U stelde dat niet te weten en gaf als verschoning hiervoor aan dat u eigenlijk met een tussenpersoon werkte die voor u het contract had opgesteld. U dan ook gevraagd hoe die aannemer zou heten, moest u echter alweer het antwoord schuldig blijven, hetgeen eigenlijk niet ernstig is. U legde ter staving van uw activiteiten een contract neer, al dient te worden opgemerkt dat de bewijswaarde van Pakistaanse documenten, gezien 's lands corruptiegraad, eerder relatief is. Hoe dan ook, ofschoon de namen van zowel de ngo als verschillende andere personen eenvoudig af te lezen zijn, bleek u allerm minst op de hoogte van de inhoud van dit stuk. U had geen idee welke ngo vermeld stond en beweerde bovendien foutief dit contract in 2012 te hebben ondertekend, terwijl dit net begin 2011 moet zijn geweest. De verschoning die u voor zoveel onwetendheid aanhaalt, al zou u ongeletterd zijn, overtuigt bovendien allerm minst. Daargelaten u niet hoeft te kunnen lezen om op de hoogte te zijn van de inhoud van een bepaald stuk -iemand had dat zomaar aan u kunnen voorlezen-, kan bovendien maar weinig geloof worden gehecht aan uw bewering een analfabeet te zijn. Zo is het bijzonder opvallend dat iemand die niet zou kunnen lezen of schrijven, er alsnog in slaagt een smartphone te gebruiken, in staat is om te communiceren via IMO en zelfs over een profiel op Facebook zou beschikken. De vaststelling dat u klaarblijkelijk een mondje Engels spreekt en u uw verschillende documenten op de DVZ telkens met dezelfde handtekening ondertekende, is een sterke indicatie dat u wel degelijk geletterd bent en zich dan ook een profiel tracht aan te meten dat niet met de werkelijkheid overeenstemt. U werd de kans geboden om vrij te vertellen over de organisatie waar u voor werkte, maar kon ook hier niet overtuigen (CGVS, p. 8-10).

In ieder geval, u beweerde problemen te hebben gekregen met de taliban en gevraagd wanneer u voor het eerst door hen zou worden benaderd omschreef u dit nogal vaag als volgt: "Precies weet ik de exacte data niet, de taliban eerst (sic) begon te dreigen, te bellen, het was ergens in 2012". U gevraagd wie u had opgebeld, liet u een zekere 'O. K.' vallen, al bleek u weinig over hem te kunnen vertellen. U zou uiteindelijk worden ontvoerd door de taliban, maar wanneer dat dan weer was bleek u niet te weten: "Ergens in 2013". Wie u had ontvoerd bleek u eveneens te zijn ontgaan, al verwees u opnieuw naar de mensen van O. K. Wie zij waren wist u niet en gevraagd waar u werd vastgehouden beweerde u dat het 'Maidanak' en "ver van ons" was. Gevraagd hoe u dat zou kunnen weten waar u werd vastgehouden keerde u echter plots uw kar en meende u in die regio te zijn opgegroeid en dat het "maar één kilometer van mij thuis" was. Eerder bevreemdend. Hoe dan ook, u verklaarde vijf à zeven dagen te worden vastgehouden, had geen idee wanneer u werd vrijgelaten en bleek niet te kunnen verklaren waarom u ten aanzien van de DVZ nog melding had gemaakt van een ontvoering van één maand. Zo mogelijk nog vreemder was echter dat u ondanks alles toch opnieuw aan de slag zou gaan, hetgeen eigenlijk kant noch wal raakt. U moest dan ook vaststellen dat de taliban uw gezin opnieuw zou viseren en beweerde dat zij een granaat richting uw broer hadden gegooid. Wie hiervoor verantwoordelijk was, wist u niet. Wanneer dat was bleek u niet beter te kunnen omschrijven als "ik was in Turkije, vier maanden lang was ik daar toen het gebeurde". U wist dit overlijden, net als uw problemen in Pakistan, echter niet te staven waardoor dit alles niets meer dan een blote bewering blijkt, die niet overtuigt. De vaststelling dat u overigens, ondanks alles omwille van heimwee en mogelijke huwelijksplannen ervoor zou opteren om in 2019 terug

te keren naar Pakistan is eigenlijk niet ernstig te noemen (CGVS, p. 11-15; Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas compleet.

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden reeds grotendeels besproken en vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Dient bovendien te worden herhaald dat de bewijswaarde van Pakistaanse documenten, gezien 's lands corruptiegraad eerder beperkt is. De identiteitskaarten van uw ouders zijn slechts kopieën en kunnen altijd onderhevig zijn geweest aan mogelijk knip- en plakwerk. Bovendien zouden deze hoogstens hun identiteit kunnen staven, doch niets meer. Ook de door u neergelegde foto's zouden hoogstens staven dat u iets met vrachtwagens hebt, doch kan hier verder geen bewijswaarde aan worden toegekend, daar deze door mogelijke inscenering geen garantie kunnen bieden van wat wordt afgebeeld. De enveloppe, tot slot, bewijst dan weer enkel dat u post krijgt uit Pakistan, zij het van een onbekende man (CGVS, p. 3).

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat u een medisch attest neerlegde, al vermag dit attest evenmin bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin een verzoeker verwondingen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Voor medische problemen richt u zich bijgevolg tot de gekijkte procedure 9ter.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021 beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch

blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PCK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noorden Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals "Zarb e-Azb" en "Radd-ul-Fasaad", hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, is de groepering zich aan het hergroeperen in bepaalde regio's.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft, waarvan meer dan 80% in rurale gebieden leeft. Volgens ACLED werden er in 2020, 127 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 155 incidenten, waarvan het gros aanvallen van gewapende groeperingen waren. PICSS registreerde in deze periode 109 aanvallen door militanten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 127 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 77 en PICSS van 121 veiligheidsincidenten (waarvan 72 aanvallen door militanten). Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber. In Bajaur nam het aantal incidenten in 2021 en gedurende de eerste 7 maanden van 2021 toe. Ook in Khyber nam het aantal incidenten toe in de verslagperiode. Het geweld in Khyber en Bajaur is voornamelijk doelgericht, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Wat betreft Noorden Zuid- Waziristan zet de trend die reeds verschillende jaren bestaat zich verder in de verslagperiode. In 2020 nam zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers in Noord- en Zuid-Waziristan toe, een trend die zich verderzet in 2021. De doelgerichte moorden worden vooral op stamoudsten gepleegd. Daarnaast was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er evenwel voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen, en hoewel er in de eerste helft van 2021 weliswaar sprake is van een toename van het aantal burgerslachtoffers, blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de gehele provincie beperkt bleef.

Het merendeel van het conflict-gerelateerd geweld dat in 2020 in de voormalige FATA-districten voorkomt, vindt voornamelijk plaats in Noord- en Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber alwaar

de TTP probeert haar machtspositie terug te versterken door het uitvoeren van doelgerichte aanvallen op de aanwezige veiligheidsdiensten en stamoudsten. In de overige 3 tribale districten werden er in 2020 slechts 9 van de 169 incidenten gerapporteerd. Ook in de eerste helft van 2021 zette deze trend zich voort en vonden er in de 3 overige districten 19 van de 251 gerapporteerde conflict gerelateerde incidenten plaats.

Ook het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, gevisieerd worden.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa hoewel bijna 17.000 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker merkt op dat hij tot de Afridi stam behoort, waardoor zijn dialect van Pashtou verschilt van het standaard Pashtou. Dit, gepaard met verzoekers ongeschoolde profiel, maakte het moeilijk voor hem om zijn verhaal en boodschap duidelijk over te brengen. Doorheen de procedure werd hier te weinig rekening mee gehouden.

Verder wijst verzoeker naar het gegeven dat zijn documenten werden afgenomen in Kroatië en zijn familie thans een kopie van deze documenten heeft doorgestuurd. Deze documenten moeten samen met de reeds neergelegde identiteitsdocumenten van verzoekers ouders worden beoordeeld. Er is in ieder geval geen sprake van 'tegenstrijdige' verklaringen zoals de bestreden beslissing voorhoudt. Bovendien moet het thans neergelegde document, worden beoordeeld, aangezien er alsnog weinig twijfel kan zijn over zijn identiteit (verzoekschrift, stuk 2).

Voorts wijst verzoeker op het feit dat hij lange tijd in Turkije verbleef niet betekent dat hij Pakistan niet ontvluchtte vanwege een vrees. Het feit dat hij lange tijd in Turkije verbleef kan ook niet worden aanzien als een laattijdig verzoek om internationale bescherming, daar verzoeker in Turkije zelfs niet bekend was met asiel en geenszins plannen had om verder te reizen naar Europa. Verzoekers terugkeer naar Pakistan was op vraag van zijn ouders, die stelden dat de situatie was verbeterd en zij oud werden. Hij moest huwen, had heimwee en diens vader overleed in 2020.

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot diens werkzaamheden verwijst verzoeker opnieuw naar zijn ongeschoold profiel en zijn Pashtou dialect. Daarbij dateren de feiten van vele jaren terug. Verzoeker stelt dat er te weinig werd doorgevraagd over diens werkzaamheden en de regio waarin hij werkte. De bestreden beslissing gaat er ook aan voorbij dat er in verzoekers streek van herkomst niet met documenten wordt gewerkt en deze al zeker niet worden nagelezen. Desondanks dit gegeven legt verzoeker wel degelijk documenten neer. Verzoekers beperkte kennis over de organisatie waarvoor hij werkte is verklaarbaar door het feit dat hij geen direct contact onderhield met de organisatie. Verzoeker wijst erop dat hij verder amper werd bevraagd over zijn werkzaamheden.

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn problemen met de taliban niet geloofwaardig waren, wijst verzoeker opnieuw naar zijn ongeschoold profiel en dialect. Verzoeker merkt verder opnieuw op dat ook op dit punt er niet genoeg werd bevraagd. Zo wist verzoeker wel degelijk wie hem ontvoerde en waar hij werd vastgehouden, maar liet de protection officer na om verder onderzoek te doen. Zo vertelde verzoeker een origineel detail, *“dat hij achteraf vernam dat er bij zijn ontvoerders twee personen uit zijn dorp waren”*. Over de detentie, onderhandeling en de vrijlating van verzoeker werd geen enkele vraag gesteld.

Verzoeker stelt verder dat de bestreden beslissing niets stelt over diens terugkeer naar Pakistan en de vervolging die hij toen ervoer. Dit, gepaard met bovenstaande vaststellingen, bewijst dat de asielaanvraag niet met de nodige objectiviteit en ernst werd onderzocht en de bestreden beslissing aldus onzorgvuldig werd genomen. De taliban heeft Afghanistan in zijn macht, zodat de situatie nog verslechterd en zij heel agressief worden in zijn regio. Niet alleen verzoeker, maar ook anderen komen in het vizier. De taliban eisen wapens en strijders op in de regio. Verzoeker heeft een brief ontvangen van het Islamitisch Emiraat dat hij zich moest aanmelden (verzoekschrift, stuk 3). In zijn grensregio is er niet echt sprake van een grens. Hij beschouwt zich niet als Pakistaan of Afghaan, maar als Pashtoun. Persoonlijk vreest hij dat de macht van de taliban in de regio alleen maar toeneemt.

Verzoeker meent dat, rekening houdend met zijn profiel en herkomst, hij wel degelijk een goede inspanning heeft geleverd om documenten neer te leggen die zijn identiteit en herkomst alsook diens problemen staven. Zo staat het medische attest volledig wat verzoeker heeft meegemaakt van problematiek. De stereotiepe opmerkingen in de bestreden beslissing volstaan niet om deze documenten en hun bewijswaarde opzij te schuiven.

Tenslotte vreest verzoeker het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hij verwijst naar zijn profiel en het feit dat hij voor een NGO heeft gewerkt, die in een slecht daglicht stond bij de taliban. Hij vreest dan ook minstens het slachtoffer te worden van een aanslag. Volgens zijn informatie is de algemene veiligheidssituatie ernstig verslechterd sinds de machtsovername door de taliban in Afghanistan.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende documenten:

- Een kopie van een identiteitskaart (stuk 1);
- Een kopie van brief (stuk 2).

2.1.3. In een aanvullende nota die wordt neergelegd ter terechtzitting wijst verzoeker op zijn ongeschoolde profiel en Afridi dialect. Verder volhardt hij in zijn verzoekschrift. Hij vermeldt dat de bewijsstukken van zijn werkzaamheden zijn vergaan in een brand en andere zijn vergaan in een overstroming. De nota bevat volgende stukken ter staving van zijn verklaringen:

- Een verzending aan verzoeker van “FedEx” en “TCS” (stuk 1);
- Een attest van 8 februari 2022 over zijn inschrijving in het wachtregister te Aywaille (stuk 2);
- Een attest van 8 februari 2022 over de overstromingen van 14 en 15 juli 2021 te Aywaille (stuk 3);
- Een medisch attest (stuk 4);
- Een dreigbrief met vertaling (stuk 5);
- Foto's (stuk 6).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoekers verklaringen niet geloofwaardig zijn. Zo motiveerde de bestreden beslissing pertinent dat (i) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent zijn identiteitsdocumenten, (ii) verzoekers gedrag niet overeenkomt met iemand die een werkelijke vrees ervoer, (iii) de verklaringen omtrent zijn werkzaamheden en vervolging niet geloofwaardig zijn en (iv) de neergelegde documenten van verzoeker niet bij machte zijn om zijn ongeloofwaardig relaas te remediëren.

Verzoeker tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing te minimaliseren door te verwijzen naar zijn ongeschoolde profiel en het gegeven dat hij een welbepaald dialect van Pashtou spreekt, waardoor hij zijn verhaal niet duidelijk kon overbrengen. De Raad wijst erop dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud kenbaar maakte dat hij de tolk goed kon verstaan en hij op het einde aangaf dat er geen problemen waren met de tolk of de vertaling (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 2 en 15). Verder merkt de Raad op dat verzoeker een kopie van de notities verzocht. (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 2). Verzoeker of zijn advocaat konden opmerkingen over de notities van het persoonlijke onderhoud bezorgen aan de commissaris-generaal. Verzoeker wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag voor het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking de commissaris-generaal heeft bereikt. Verzoeker heeft geen opmerkingen met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud overgemaakt, zodat hij geacht wordt in te stemmen met de inhoud van deze notities. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen opmerkingen maakte ten overstaan van de notities van het persoonlijk onderhoud. Nergens blijkt dat verzoeker niet duidelijk zijn boodschap kon overbrengen in het Pashtou. Wat verzoekers ongeschoolde profiel betreft merkt de Raad verder op dat de bestreden beslissing zich volledig baseert op de persoonlijke ervaringen van verzoeker. Dat verzoeker ongeschoold is kan niet verklaren waarom deze geen coherente, volledige informatie kon overbrengen omtrent diens werkzaamheden en daaropvolgende problematiek.

De bestreden beslissing kan dan ook worden gevolgd waar deze stelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn identiteitsdocumenten en het bestaan ervan. Verzoeker weerlegt deze vaststellingen niet door louter te verwijzen naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, daar de bestreden beslissing juist stelde dat deze verklaringen verschilden van diegenen die hij aflegde tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Waar verzoeker thans een kopie van een identiteitskaart neerlegt dringt zich de vraag op waar deze kopie plots vandaan komt, gezien verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet verklaarde dat de kopieën van zijn identiteitskaart verloren gingen ((Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4). Dat verzoeker plots wel een identiteitskaart neerlegt spreekt diens eerdere verklaringen tegen en is niet geloofwaardig. Daarbij betreft het een loutere kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. Bovenal is het document opgesteld in een andere taal dan het Nederlands en ontbreekt een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat de Raad niet verplicht is dit in overweging te nemen (artikel 8 van het PR RvV).

Verder stelde de bestreden beslissing terecht dat verzoekers gedrag niet overeenkwam met iemand die werkelijk vreesde voor zijn leven. Hoewel verzoekers langdurige verblijf in Turkije niet noodzakelijk betekent dat hij in Pakistan geen vrees ervoer, doet diens terugkeer naar Pakistan evenwel afbreuk aan zijn beweerde vrees in Pakistan. Verzoeker voert aan dat hij terugkeerde vanwege heimwee, het gegeven dat hij moest huwen en dat zijn ouders erop aandrongen. Voorts zou de situatie ook verbeterd zijn. Verzoeker werd volgens diens verklaringen gevangengehouden en gefolterd door de taliban, waarna deze zijn broer hebben vermoord (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11,12). Het is ongeloofwaardig dat verzoeker zou terugkeren naar een regio waar, volgend uit het gegeven dat verzoeker opnieuw werd bedreigd, de taliban nog steeds aanwezig waren ((Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12). De louter persoonlijke overwegingen die verzoeker aanvoert ter vergoelijking van zijn terugkeer naar Pakistan wegen niet op het tegen het gevaar waaraan verzoeker zichzelf zou blootstellen. Waar verzoeker stelt dat de situatie was verbeterd merkt de Raad op dat dit een blote bewering is zonder enige verdere uitweiding of staving. Verzoeker stelt in dit verband nog dat zijn vader overleed in 2020 en legt hiervan een medisch attest. Gezien verzoeker terugkeerde in 2019 staat de dood van zijn vader volledig los van diens terugkeer naar Pakistan (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10). De Raad merkt hierbij ook op dat dit attest niet leesbaar is en louter een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. Bovenal is het document opgesteld in een andere taal dan het Nederlands en ontbreekt een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat de Raad niet verplicht is dit in overweging te nemen (artikel 8 van het PR RvV).

Voorts oordeelde de bestreden beslissing pertinent dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn werkzaamheden. Verzoeker weerlegt deze vaststellingen allerm minst door te wijzen op diens ongeschoolde profiel, dan wel dat deze werkzaamheden jaren voordien plaatsvonden. Verzoeker ontbrak immers basale kennis over zijn beweerde werkzaamheden. Verzoeker kan werkelijk niets zeggen over de organisatie waarvoor hij werkte. Zelfs al wordt aanvaard dat verzoeker een analfabeet was die in onderaanneming werkte, kan er van hem redelijkerwijze enige juiste informatie worden verwacht omtrent zijn werkgevers, temeer daar het van centraal belang is voor diens asielrelaas. Het ontbreken van enig begin aan informatie volstaat om verzoekers werkzaamheden als ongeloofwaardig te beoordelen.

Tenslotte oordeelde de bestreden beslissing terecht dat verzoeker zijn problematiek met de taliban niet aannemelijk maakte. Verzoeker weerlegt deze vaststelling allerm minst door wederom te verwijzen naar zijn profiel. Zoals hierboven al werd aangehaald betrof het een persoonlijke ervaring van verzoeker, en kan er bijgevolg enige mate van detail en coherentie van hem worden verwacht, *quod non*. Verzoekers verwijzingen naar de kennis van zijn ontvoerder en de plaats waar hij werd vastgehouden zijn evenmin dienstig. De bestreden beslissing stelde immers al dat deze kennis lacunair en tegenstrijdig was. Het louter herhalen van zijn verklaringen volstaat niet om de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen, te weerleggen of te ontkrachten.

Verzoeker voert verder aan dat hij niet werd bevraagd over diens vasthouding, vrijlating en problemen die hij ervoer bij terugkeer. Gezien verzoeker voordien op geen enkel punt diens problematiek aannemelijk maakte, kon de bestreden beslissing op voldoende wijze beslissen dat er geen geloof aan diens relaas kan worden gehecht.

Verzoekers betoog dat zijn documenten onterecht werden genegeerd kan niet worden gevolgd daar hij niet op concrete wijze de terecht bevindingen in de bestreden beslissing betwist. Verzoekers verwijzing naar 'stereotiepe' opmerkingen en stelling dat het medisch attest wel degelijk zijn problemen staft volstaat allerm minst om de vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoeker werpt ook een nieuw element op. Hij beweert dat hij een brief ontving van de taliban waarin werd gesteld dat hij zich op 7 oktober 2021 moest aanmelden bij de taliban. De Raad merkt op dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker anderhalf jaar na zijn vertrek uit Pakistan, op 1 oktober 2021, plots een brief ontving van de taliban. Verder is de bewoording van deze brief niet geloofwaardig. De brief stelt: *"Na de begroeting hoop ik dat u gezond en gelukkig bent"* (verzoekschrift, stuk 3). De taliban heeft verzoeker willen vermoorden in het verleden, meerdere keren. Dat de taliban plots inzit met verzoekers geluk en gezondheid is niet geloofwaardig. Verder is het ook ongeloofwaardig dat de taliban verzoeker zou willen rekruteren die ze eerder wilden vermoorden. Opnieuw betreft het een loutere kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. In Pakistan is er ook nog eens een hoge mate van corruptie, waardoor zulke documenten een bijzonder relatieve bewijswaarde hebben (Landeninformatie, stuk 6).

De documenten die verzoeker aanvoert in de aanvullende nota doen geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen. De bewering dat verzoeker wel degelijk documenten had ter staving van zijn werkzaamheden kan niet worden weerhouden daar verzoeker deze stukken niet neerlegt. De omstandigheden waarin deze documenten werden verloren veranderen niets aan deze vaststelling. Daarbij stelt zich de vraag waarom verzoeker geen kopieën zou hebben van deze documenten, daar hij verklaart stevast in contact te staan met zijn familie via sociale mediakanalen (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6). Wat de verscheidene beschadigde dan wel onbeschadigde postverpakkingen betreft die verzoeker neerlegt moet worden gesteld dat deze geen enkele invloed hebben op de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Daarenboven toont verzoeker niet aan dat hij deze nieuwe elementen of bepaalde bewijsstukken over de redenen van zijn verzoek om internationale bescherming niet eerder had kunnen voorleggen, aangezien het verzoekschrift dateert van 28 december 2021 en zijn verzoek om internationale bescherming al van 5 november 2020.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen

dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

De bestreden beslissing oordeelde op dit punt op goede gronden als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021 beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noorden Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals “Zarb e-Azb” en “Radd-ul-Fasaad”, hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, is de groepering zich aan het hergroeperen in bepaalde regio's.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft, waarvan meer dan 80% in rurale gebieden leeft. Volgens ACLED werden er in 2020, 127 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 155 incidenten, waarvan het gros aanvallen van gewapende groeperingen waren. PICSS registreerde in deze periode 109 aanvallen door militanten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 127 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 77 en PICSS van 121 veiligheidsincidenten (waarvan 72 aanvallen door militanten). Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber. In Bajaur nam het aantal incidenten in 2021 en gedurende de eerste 7 maanden van 2021 toe. Ook in Khyber nam het aantal incidenten toe in de verslagperiode. Het geweld in Khyber en Bajaur is voornamelijk doelgericht, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Wat betreft Noorden Zuid- Waziristan zet de trend die reeds verschillende jaren bestaat zich verder in de verslagperiode. In 2020 nam zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers in Noord- en Zuid-Waziristan toe, een trend die zich verderzet in 2021. De doelgerichte moorden worden vooral op stamoudsten gepleegd. Daarnaast was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er evenwel voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen, en hoewel er in de eerste helft van 2021 weliswaar sprake is van een toename van het aantal burgerslachtoffers, blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de gehele provincie beperkt bleef.

Het merendeel van het conflict-gerelateerd geweld dat in 2020 in de voormalige FATA-districten voorkomt, vindt voornamelijk plaats in Noord- en Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber alwaar de TTP probeert haar machtspositie terug te versterken door het uitvoeren van doelgerichte aanvallen op de aanwezige veiligheidsdiensten en stamoudsten. In de overige 3 tribale districten werden er in 2020 slechts 9 van de 169 incidenten gerapporteerd. Ook in de eerste helft van 2021 zette deze trend zich voort en vonden er in de 3 overige districten 19 van de 251 gerapporteerde conflict gerelateerde incidenten plaats.

Ook het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, gevisieerd worden.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa hoewel bijna 17.000 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

Het betoog in het verzoekschrift is niet van die aard om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen. Verzoeker beperkt zijn toelichting tot loutere beweringen en toont aldus niet aan dat er actueel in verzoekers regio van herkomst, de provincie Khyber-Pakhtunkwa, sprake is van een situatie van een gewapend conflict waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa in Pakistan.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa in Pakistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP